

போராளியின் குருதிச்சுவடுகள்

எங்களால் என்றுமே மறக்க முடியாத அந்த இருள் சூழ்ந்த நாட்கள்.

இங்கே 'அமைதி தேடுகின்றோம்' என வந்து - அக்கிரமங்கள் புரிந்த இந்தியத் துப்பாக்கிகளின் ஆட்சிக்காலம்.

வன்னியில், கருப்பட்ட முறிப்பு என்ற சிற்றூர்ப் பொறுப்பாளனாக ஜொனி இருந்தான்.

ஒருநாள் - அப்போதைய எமது பிரதான போக்குவரத்துச் சாதனமாக இருந்த மிதிவண்டியில் போய்க் கொண்டிருக்கிறான். அவன் சென்றுகொண்டிருந்த பாதை, யாழ்ப்பாண பிரதான வீதி சந்திக்கின்ற முலை. மிதிவண்டி வளைவில் திரும்பவும், பதுங்கியிருந்த இந்தியப் படையினர் அவன் மீது பாயவும் சரியாக இருந்தது.

எதிர்பாராத தாக்குதல் - கண்ணிமைப் பொழுதுக்குள் அவன் செயற்பட்டான். தன்னைப் பிடிக்க வந்த படையினர் மீது, மிதிவண்டியைத் தூக்கி வீசினான்; அருகில் பதுங்கியிருந்த வர்கள் மீது, கைக்குண்டுகளை வீசினான். தப்பிவிடுகிறான் ஜொனி.

இந்தச் சம்பவத்தில் இரண்டு இந்தியர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

இப்படியாக - அந்த ஊரில் ஜொனி அரசியல் வேலை செய்த நாட்களில் - அடிக்கடி இந்தியப் படையினரைச் சந்தித்திருக்கிறான். அவை ஒவ்வொன்றும் மயிர்க்கால்களை குத்தி நிமிர்வைக்கும் சம்பவங்கள். அப்போதெல்லாம் அவன், ஒரு புலி வீரனுக்கே இருக்கக்கூடிய சாதுரியத்துடன் தப்பிவிடுவான்.

அந்த ஊரில் - மிகவும் நெருக்கடியான காலகட்டத்தில், கடினமான ஒரு சூழ்நிலைக்குள் நின்று அவன் போராட்டப் பணிகளை ஆற்ற வேண்டியிருந்தது. இந்தியப் படையினரும், இந்திய அடிவருடிகளும் எங்கும் நிறைந்திருந்த அந்த நாட்களில் கிராமங்களிலோ, நகரங்களிலோ அரசியல் வேலை செய்வதென்பது ஒரு சலபமான காரியமாக இருக்கவில்லை.

காடுகள், ஆறுகள், குளங்கள், வயல்வெளிகளினூடாக மைல்கணக்கான தூரங்களுக்கு, அவனது கால்கள் நடக்கும். தனது பொறுப்பாளர்களால் ஒப்படைக்கப்படும் வேலைத் திட்டங்களை இவ்வாறாக சிரமப்படுத்தான் அவன் செவ்வனே செய்து முடிப்பான்.

கருப்பட்டமுறிப்பு என்ற அந்த ஊர், எங்களது போராளிகளின் அணிகள் பொருட்கள், ஆயுதங்கள், ஆவணங்கள் என்பவற்றோடு முக்கிய தகவல்களையும் பரிமாறுகின்ற பிரதான இடங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. போராட்டத்தின் 'பெறுமதி மிக்க' இவ்வகையான வேலைகளுக்காக, இந்த ஊருக்கு வருகின்ற

போராளிகளை ஜொனி, மிகுந்த இடர்களுக்கு நடுவில் பாதுகாத்துப் பராமரித்திருக்கிறான்.

இந்தியர்கள் வளைத்து நிற்கும் போதே, கிராமத்துக்குள் நுழைந்து, போராட்டக் கருத்துக்கள் அடங்கிய சுவரொட்டிகளை ஒட்டிவிட்டோ, பிரசுரங்களை விநியோகித்துவிட்டோ மிகச் சாதுரியமாகத் தப்பி, அவர்கள்

ளின் முற்றுகைக்குள் இருந்து ஜொனி வெளியேறிய சம்பவங்கள் பல உண்டு.

மாணவர்கள், பெண்கள், தொழிலாளர்கள், புத்திஜீவிகள் என சமூகத்தின் எல்லா மட்டத்தினருக்குள்ளும் நுழைந்து, ஜொனி போராட்டக் கருத்துக்களை விதைத்தான். இதன் மூலம் - இளைஞர்களையும், பெண்களையும் பெருமளவில் போராட்டத்தோடு இணைத்தான்.

1989 ஆம் ஆண்டு எமது தேசம், மாவீரர் நாளை முதல் தடவையாக அனுட்டித்தபோது, கருப்பட்டமுறிப்புப் பகுதியில் அதனைச் சிறப்பாக நடத்தினான். தம்மை நோக்கி, இந்தியர்களின் துப்பாக்கி முனைகள் நீண்டிருந்தபோதும், அந்த மக்கள் உணர்வு பூர்வமாக அந்த நாளை அனுட்டித்தனர். அந்தளவுக்கு ஜொனி அவர்களோடு இரண்டறக் கலந்து, அவர்களைப் போராட்டத்தின்பால் ஈர்த்திருந்தான்.

அவனையும் தோழர்களையும் ஆபத்து நெருங்கி வந்த பல சந்தர்ப்பங்களில், அவன் நேசித்த இந்த மக்கள்தான் அவர்களுக்குக் கவசமாக நின்றிருக்கின்றார்கள்.

1990 இன் ஆரம்பம். இந்தியர்கள், எங்கள் தாயகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இவனது திறமையான செயற்பாடு காரணமாக, இவன் மல்லாவிப் பிரதேசப் பொறுப்பாளனாக நியமிக்கப்பட்டான். போர் நின்றிருந்த அந்த நாட்களில் மக்களிடையில், அரசியல் வேலைத் திட்டங்கள் வேகமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டபோது, ஜொனி அவ் வேலைகளைச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தான்.

கிராம அபிவிருத்தி வேலைகள், சிறுவர்களுக்கு கல்வி வசதிகள் செய்தல், பெண்களுக்கான வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்குதல் என இவனது செயற்பாடுகள் வளர்ந்தன. அந்த நாட்களில், சின்னக் குழந்தைகள் முதல் ஆச்சி, அப்பு வரை மக்கள் ஒவ்வொருவரோடும் இவன் நெருக்கமான உறவுகளை வளர்த்திருந்தான். அவர்களால் என்றுமே ஜொனியை மறந்துவிட முடியாத அளவுக்கு அது இருந்தது.

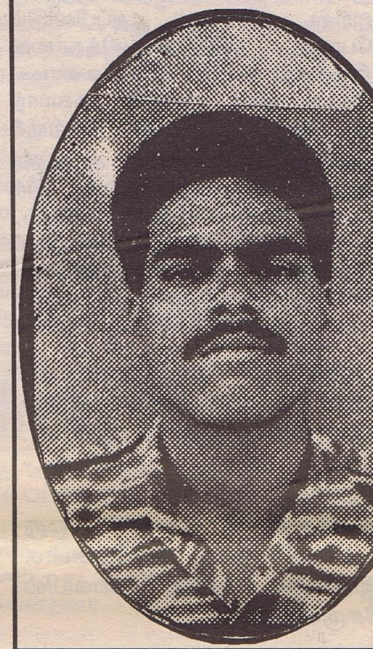
1990 இன் நடுப்பகுதி. சிறீலங்காப் படையினருடன் இரண்டாவது ஈழப்போர் ஆரம்பித்தது. சண்டைக்குப் போக வேண்டும் என்ற ஜொனியின் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யும் களமாக, அது அமைந்தது.

மாங்குள இராணுவ முகாம் மீதான முதலாவது தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டது. எனினும், வெற்றியீட்ட முடியாமல் போய்விட்ட அந்தத் தாக்குதலின் போது, ஜொனி காலில் காயமடைந்தான்.

காயம் மாறி, வட்டக்கச்சிப் பிர

தேசப் பொறுப்பாளனாக நியமிக்கப்பட்டுப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோதும், 'என்றைக்காவது ஒருநாள் இந்த முகாமை நிர்மூலமாக்கியே ஆகவேண்டும்' என்ற வேட்கையே, அவனுள் விஸ்வரூபம் எடுத்திருந்தது. அந்த நாளும் வந்தது. இரண்டாவது தடவையாகவும், இறுதியானதாகவும் மாங்குளம் இராணுவ முகாம் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலில், ஜொனி பெரும் பங்காற்றினான். அந்தத் தாக்குதலின், வெற்றி ஜொனியைப் பூரிப்படைய வைத்தது.

இந்தத் தாக்குதல் முடிந்து சிறிது காலத்தின் பின், அவனது நீண்டநாள் கனவு நனவானது. அரசியல் வேலையிலிருந்து மாற்றம் செய்யப்பட்டு, அவன் சமர் முனைக்கு அனுப்பப்பட்டான். அந்த நாட்களில் அவனைக் காண்கின்றபோது, ஓர் ஆத்ம திருப்தி அவன் முகத்தில் தெரிந்தது. ஒரு சின்னக்குழந்தை, மிக மிக ஆசையோடு எதிர்பார்த்த ஒரு பொருளை வாங்கிக் கொடுக்கும்போது, அக்குழந்தைக்கு ஏற்படும் மகிழ்வோடு அவன் சண்டைக் களங்களில் உலாவினான்.

மேஜர் ஜொனி

(நாகநாதி ஜெகதீஸ்வரன்)
மீசாலை வாட்கு, மீசாலை.
பிறப்பு: 19.08.1969
வீரச்சாவு: 07.07.1991

எவ்வளவு ஆர்வத்தோடும், திறமையோடும் அவன் அரசியல் துறை வேலைகளைச் செய்தானோ, அதைவிட அதிக ஆர்வத்தோடு அவன் படைத்துறை வேலைகளில் ஈடுபட்டான். அரசியல் வேலைகளைச் செய்யும் போது, ஒரு சிற்றூர்ப் பொறுப்பாளனாக இருந்து பின்னர், கிளிநொச்சி மாவட்ட அரசியல் பொறுப்பாளனாக வளரும் அளவுக்கு அவனுள் இருந்த ஆற்றல், சண்டைகளின்போதும் வெளிப்படத் தவறவில்லை.

நீண்ட காலமாக அரசியல் வேலை செய்து கொண்டிருந்த அவனுக்கு, அந்தச் சண்டைக் களங்கள் புதிய உற்சாகத்தைக் கொடுத்தன. போர் அரங்கிலே ஒரு முன்னணிச் சண்டைக்காரனாக நின்று..... ஒய்வின்றி, உறக்கமின்றி அவன் போரிட்டான்.

ஜொனி - 1969 ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் திங்கள் 19 ம் நாள் பிறந்தான்.

அப்பாவும், அம்மாவும் இவனுக்குச் செல்லமாக இட்ட பெயர் ஜெகதீஸ்வரன். குடும்பத்தில் 3 ஆண்களும் 4 பெண்களும், 7 உடன்பிறப்புக்களுக்குப் பின்பு, இவன் பிறந்தான். இவனுக்குப் பின்பு ஒரு தங்கை. எவருடனும் அதிகம் பேசாத சபாவமுடைய ஜொனி, ஆடம்பர வாழ்வு முறைக்குப் புறம்பானவனாக இருந்தான்.

மீசாலை இவனது ஊர். வீரசிங்கம் மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வி கற்ற இவனுக்கு, சமூகத்

தில் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற சிந்தனையும் ஆர்வமும் இயல்பாகவே இருந்தன. சின்ன வயதிலிருந்தே பொது வேலைகளில் ஈடுபடுவான். மீசாலையின் புழுதி படிந்த தெருக்களில், வயல் நிலங்களில், தோட்ட வெளிகளில்... எங்கும் அவனது சேவை பரந்திருந்தது.

பாடசாலையில் கல்வியில் மட்டுமன்றி, விளையாட்டுத் துறையிலும் திறமை மிக்கவனாக ஜொனி இருந்தான். அங்கு மாணவர் தலைவனாக இருந்த அவன், திறமையான செயற்பாடுகளுக்காகப் பரிசுகளும் பெற்றிருக்கிறான்.

இந்திய இராணுவம், எமது தாயகத்தை ஆக்கிரமித்திருந்த அந்தக் காலம், இவனுள் ஒரு புயலையே வீசச் செய்தது. இயல்பாகவே, மக்களுக்காக வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற சபாவம் உடையவனாக இருந்த ஜொனி, அன்றைய நெருக்கடியான நாட்களில், ஊரில் எமது போராளிகளுக்கு உற்ற துணையாக நின்றான்.

எங்கள் தேசத்தில் 1991 ஆம் ஆண்டின் சிறப்பான நிகழ்வு அதுதான். ஆணையிறவுப் பெருஞ்சமர்.....

அந்த நீண்ட சண்டைகளின் போது, ஜொனி உயிர்த்துடிப்புடன் களங்களில் போரிட்டான்.

அந்தச் சமர்களின் இறுதி நாட்களில் ஒன்று. ஒரு மாலை நேரம்; ஐந்து மணிப் பொழுது.

எங்கள் காவலரணிக்கு வந்த ஜொனி, எம்மோடு மகிழ்ச்சியாகக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான். நீண்ட நேரம் அன்பான உரையாடல். நேரம் போனதே தெரியவில்லை. இருண்டுவிட்டதால் தனது காவலரணிக்குப் போவதற்காக எழுந்தான்.

தட்டுவன் கொட்டிப் பகுதியில் இவனது காவலரண்கள் இருந்தன. அப்பகுதியின் பொறுப்பாளனாகவும் இவன்தான் இருந்தான்.

எழுந்தவன், திரும்பிச் சொன்னான்....

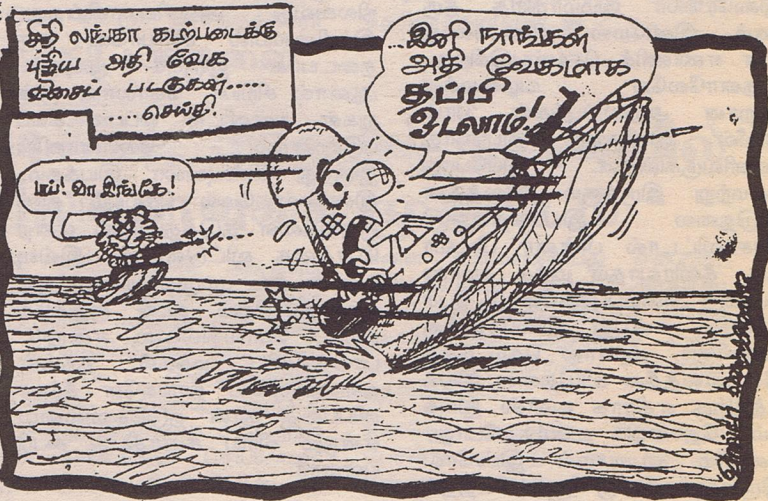
"என்ற பொயின்ரைக் கடந்து ஆமி வாறதெண்டால், என்ற உடம்புக்கு மேலாலதான் வருவான்".

அவன் சொல்லிவிட்டுப் போன போது, நாங்கள் எவருமே அதைப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

அன்று இரவு கடந்து, மறுநாள் விடிந்துவிட்டது. நேரம் ஓடியது. காலை 11 மணியை நெருங்கிய போது, விமானங்கள் இரைய குண்டுகள்..... அதிரடிச் சண்டை தொடங்கிவிட்டது.

ஜொனியின் காவலரண் பகுதியை நோக்கிப் படை நகர்த்துவங்கியது. வானிலிருந்து குண்டுகள் பொழிய, எறிகணைகள் கூவிவர, கனரக வாகனங்கள் - கனரக ஆயுதங்கள் சகிதம் எதிரி மெல்ல மெல்ல முன்னேறினான். அது ஒரு கடுமையான முர்க்கத்தனமான சண்டையாக இருந்தது. தங்களில் சிலர் பிணங்களாகச் சரிய, எதிரி அங்குலம் அங்குலமாக நகர்ந்து வந்தான். அந்த நீண்ட சண்டை முடிந்த போது.... எங்கள் ஜொனி... வரவில்லை. இன்றுவரை அவன் வரவேயில்லை. முதல் நாள் எம்மிடம் அவன் சொல்லிவிட்டுப் போனதைப்போல....

ஆனால், அவனோடு பழகிய அந்த இனிய நாட்களின் நினைவுகள், என்றும் எம்மோடு பசமையாய் வாழும். இந்த இலட்சியப் பயணத்தில் அவனது நினைவுகள், எம்மோடு துணையாக வரும். ■

அந்த நீண்ட சண்டை முடிந்தபோது... எங்கள் ஜொனி வரவில்லை; முதல் நாள் எம்மிடம் அவன் சொல்லிவிட்டுப் போனதைப்போல.